

Der er mange, der husker – ikke bare jeg, men givetvis også økonomiministeren – at man i både Tyskland og Frankrig foretog store offentlige besparelser, og at der var demonstrationer og social uro i Frankrig, fordi man skar ned på pensionerne for at kunne opfylde kravet om at holde underskuddet nede. Når man skærer ned på den måde, er det med til at øge arbejdsløsheden, så det har i høj grad noget med euroen at gøre, at arbejdsløsheden her ved indgangen til euroens startfase ligger på et så højt niveau.

Jeg må altså stadig spørge ministeren, hvilken betegnelse hun ville have brugt om euroen, hvis den var steget i kurs. Havde den så været en helt utrolig, gigantisk, fantastisk succes, eller hvilket udtryk havde ministeren da brugt?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil lige uddybe det, jeg sagde om valutabevægelserne, også fordi hr. Keld Albrechtsen ikke fik et svar på sit sidste spørgsmål.

Den 31. december 1998, da jeg deltog i mødet i Bruxelles, hvor euroen blev underskrevet i billedlig forstand, skulle bl.a. Danmark jo have sit særlige valutaarrangement ved den lejlighed, og da sagde jeg til medierne: Jeg tror, der går 6 måneder, inden euroen finder sit leje. Det er en ny valuta, den skal finde sin plads, om man så må sige, og det finansielle marked skal finde ud af, hvor den befinder sig i forhold til f.eks. dollar og yen.

Det var egentlig ganske klogt sagt, for vi ser jo, hvordan markedet vurderer fremtidsudsigterne og vækstudsigterne. Der er givet fuldstændig udtryk for, at det globale finansielle marked fungerer uden for politisk beslutningskraft. Derfor må euroen bevæge sig, ligesom D-marken gjorde, dengang den var ankervaluta for Europa, og derfor har jeg ikke den opfattelse af, at det er godt, hvis euroen har en bestemt styrke i forhold til dollaren eller en bestemt svaghed i forhold til dollaren, for det er helt uinteressant set med mine øjne.

Det, der er interessant, er: Fungerer euroen på det store finansielle marked? Er der en sammenhæng mellem dens placering i forhold til dollaren, eller er der ikke? Det er der, når man ser på vækstudsigterne, og det er der intet nyt i. Hr. Frank Dahlgaard kan slå op i alle sine gamle nationaløkonomilærebøger og også i de nye og se, at der er en fuldstændig naturlig sammenhæng i det her.

Frank Dahlgaard (UP):

Ministeren kan ikke mene det, hun her siger, for euroen er jo ikke en D-mark i udvidet version. Nu sidder der pludselig 11 lande med omkring bordet med vidt forskellig økonomisk baggrund. Der er økonomisk vækst i nogle af landene, men der er afmatning og høj arbejdsløshed i de fleste af landene, så der er altså forskellige interesser om f.eks., hvor høj renten skal være.

Derfor vil finansmarkederne og valutamar-kederne selvfølgelig vurdere alle udtalelser, der kommer fra eurolandenes centralbankchefer finansministre og økonomiministre og fra Den Europæiske Centralbank, og i det omfang, der ikke er enighed, vil markederne reagere negativt. Det så vi jo f.eks., da Italien pludselig sagde, at de fik for resten et større underskud, og Den Europæiske Centralbank sagde: Ja, det er bare i orden. Men det skulle den ikke have sagt. Euroen faldt som en sten på valutamar-kederne.

Det er en helt ny situation, vi er i, og vil ministeren ikke medgive, at det her ikke er en fantastisk succes, men et fantastisk hasarderet spil med Europas økonomi?

Keld Albrechtsen (EL):

Nu vil jeg ikke kvittere over for ministeren ved at beskyldte hende for i virkeligheden at være kryptoeuromodstander, selv om ministeren var inde på, hvad der ligger dybt i mig.

Men jeg vil godt spørge ministeren: Bekymrer det ikke, hvis disse voldsomme kursudsving, som vi har set mellem dollar og euro, fortsætter og forstærkes? Hvis der pludselig sker det, at en af de to valutaer falder meget voldsomt i forhold til den anden, kan det udløse voldsomme kapitalbevægelser og dernæst i anden omgang kurstab på de internationale børser og sætte en meget uheldig spiral i gang. Det er efter min opfattelse en af de dybt risikable virkninger af, at man nu har lavet denne euro uden at have fået etableret det internationale valutasytem, som bl.a. præsident Clinton slog til lyd for, men som det ikke lykkedes at etablere, fordi man var monomant optaget af at få lavet denne europæiske fællesvaluta.

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Altså hr. Frank Dahlgaard: Uanset hvor meget der forsøges at kringele rundt omkring det her, er virkeligheden jo det bedste sandhedsvidne.

Lad os se på beskæftigelsesudviklingen i Tyskland og Frankrig, som hr. Frank Dahlgaard